

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Jean-Pierre Adam

tegen

Humo.be

Met twee brieven van 22 en 25 augustus 2025 dient meester Patrick Ramaël namens zijn cliënt, de heer Jean-Pierre Adam, een klacht in tegen Humo.be. Aanleiding is een artikel van 19 augustus 2025 onder de titel *Hallo, Humo? Het nieuwe spoor naar de Bende van Nijvel: 'Dit links laten liggen is het zinnigste wat het federale parket ooit heeft gedaan'*. Redactievertegenwoordiger Edwin Ceulebroeck van Humo.be antwoordt met een brief van 26 september, waarop Patrick Ramaël reageert met een brief van 12 oktober 2025.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie en met een tolk een hoorzitting gehouden op 8 januari 2026. Patrick Ramaël woonde de hoorzitting bij. Voor Humo.be waren Edwin Ceulebroeck en journalist Douglas De Coninck aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel is gepubliceerd in het format *Hallo, Humo?*, waarbij een redacteur van de website een journalist-expert, in dit geval Douglas De Coninck, opbelt over een bepaald thema. Het interview met De Coninck gaat over een verzoek van het federale parket tot gerechtelijke samenwerking met Frankrijk. Dat verzoek kadert in het onderzoek naar de Bende van Nijvel, die bij aanslagen tussen 1982 en 1985 28 mensen om het leven bracht. Volgens de inleiding gaat het verzoek over het spoor naar de overleden Franse gangsterbroers Xavier en Thierry Sliman. De journalist zegt dat hij geen geld zou inzetten op dit spoor.

Hij legt uit dat dit verhaal teruggaat op politieman Jean-Pierre Adam (klager), die eind jaren 90 een verband zag tussen de bende rond Marc Dutroux en twee Franse gangsters, Thierry Sliman en Patrick Verdin. De broer van Thierry, Xavier, was ook een gangster, zegt hij.

De journalist vervolgt dat Adam eind jaren 90 uit het Dutroux-onderzoek werd gezet en dat hij na zijn pensionering geobsedeerd raakte door het Franse duo. Na één van de eerste Bende-overvallen ontdekte hij een kopie van een opsporingsbericht. Daarbij zaten twee robotfotootjes waarin Adam één van de Sliman-broers meende te herkennen.

De journalist zegt te betwijfelen of het federale parket dit spoor echt ernstig neemt. Maar, zegt hij, Jean-Pierre Adam heeft enkele nabestaanden van Bende-slachtoffers helemaal gek gemaakt met zijn hypothese en die hebben dan de Franse advocaat Patrick Ramaël in de arm genomen. Volgens de journalist wil het federale parket het verwijt vermijden dat het niet al het mogelijke heeft gedaan. Verder legt hij uit waarom hij spreekt van een waardeloos spoor. Het heeft nut om te blijven zoeken naar de Bende van Nijvel. Maar, zegt hij, laat het vooral niet mee aangestuurd worden door mensen als Adam.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat het artikel een fout bevat en hem in diskrediet brengt.

In het artikel staat woordelijk: “Adam werd uit het Dutroux-onderzoek gezet”. Dat is fout en lasterlijk. Klager werd voor het dossier-Dutroux gedetacheerd naar Neufchâteau. Hij is in deze functie in de onderzoekscel op post gebleven tot ze tien jaar later werd ontbonden. Hij bleef de functie op uitdrukkelijk verzoek van de procureur des konings van Neufchâteau bekleden en heeft zijn carrière in dit arrondissement afgerond met de titel van commissaris, gerechtelijk coördinator. Klager is dus nooit uit dit onderzoek verwijderd. Een feit is een feit. De journalist had zijn informatie bij klager of zijn raadsman moeten verifiëren voor ze te publiceren.

Anders dan Humo.be in zijn repliek beweert, heeft klager nooit gezegd of geschreven dat hij uit het onderzoek Dutroux werd verwijderd. Hij heeft wel melding gemaakt van moeilijkheden die hij heeft gekend tijdens het onderzoek. Het is aan de journalist om te bewijzen dat hij uit het onderzoek werd verwijderd. Doet hij dat niet, dan was het duidelijk de bedoeling om klager te destabiliseren.

Het artikel brengt klager als voormalig politieagent dan ook in diskrediet en schaadt zijn eer en reputatie. Het is kwaadaardige laster die vragen oproept over de bedoelingen van Humo.be. De journalist en Humo.be prijzen het federaal parket, dat het onderzoek wil afsluiten, de hemel in. Klager vraagt zich af wat zij beogen.

HUMO.BE wijst erop dat de boventitel ‘Hallo, Humo’ duidelijk maakt dat het gaat om een commentaar met een persoonlijke visie en analyse van de geïnterviewde journalist, en niet om een feitelijk artikel.

De door klager betwiste passage bevat geen fout en is evenmin een insinuatie of verzinsel. Ze is een correcte samenvatting van wat klager meermaals zelf publiek heeft verklaard tijdens het proces-Dutroux in 2004 en ook daarna bij de publicatie van een boek over de zaak in 2020. De passage is waarheidsgetrouw, gebaseerd op toegankelijke en betrouwbare bronnen en eigen publieke verklaringen van klager.

Dat blijkt onder meer uit een citaat van persagentschap Belga van april 2004 vanop het proces-Dutroux: “Speurder Jean-Pierre Adam, die destijds met het onderzoeksluik naar de ‘Rode Fiesta’s’ was belast, een wagen die door getuigen werd gezien op de plaats en dag van de ontvoering van Julie en Mélissa in juni 1995, getuigde woensdagvoormiddag voor het assisenhof in Aarlen hoe onderzoeksrechter Jacques Langlois hem het onderzoek ontnam en het niet werd voortgezet.”

Hetzelfde Belgabericht heeft het over Adam, “die door rechter Langlois uit de cel van Neufchâteau was verwijderd”. Klager heeft tegen deze passage nooit een klacht ingediend. Zeven weken later schreef Belga dat Adam volgens de advocaat van Dutroux verplicht werd om alle sporen die hij onderzocht uit handen te geven.

Dit wordt bevestigd in het boek ‘Dossier Dutroux’ van 2020, waarvan klager zelf coauteur was. Daarin staat meermaals dat klager van verschillende onderzoekspistes werd verwijderd. Bij de voorstelling van het boek citeert de krant La Dernière Heure klager: “Ze hebben zelfs een zaak tegen mij aangespannen om mijn onderzoeksbevoegdheden te ontnemen”. Een week later luidt het in La Nouvelle Gazette: “Ik werd natuurlijk vrijgesproken, maar intussen had Jacques Langlois al mijn onderzoekssporen ingetrokken.”

Klager zegt dat hij voor het dossier-Dutroux werd gedetacheerd naar Neufchâteau en dat hij op post is gebleven tot de onderzoekscel tien jaar later werd ontbonden. Het tegendeel wordt in het artikel niet gezegd of geïnsinueerd. De journalist zegt wel dat klager uit het Dutroux-onderzoek is gezet. Dat heeft klager zelf bij herhaling publiek verklaard. Hij toont niet aan dat hij niet uit het onderzoek werd gezet. Integendeel, in het boek waarvan hij coauteur is, geeft hij expliciet aan dat hij zijn onderzoek in de zaak-Dutroux niet heeft kunnen voortzetten. Het is dat wat de journalist aangeeft in het artikel.

De gewraakte formulering dat “Adam eind jaren 90 uit het Dutroux-onderzoek werd gezet” is dan ook een juiste weergave van een door klager zelf herhaaldelijk en publiek ingenomen standpunt. Er kan dan ook geen sprake zijn van laster. Klager beticht de journalist en Humo van kwaadaardige bedoelingen. Dat is een misplaatste beoordeling zonder enige inhoudelijke grondslag of bewijs. Het is een disproportionele aanval op een commentaarstuk en raakt aan de kern van de persvrijheid. De journalist heeft het dossier-Dutroux een kwarteeuw gevolgd en kan als geen ander het onderzoek beter plaatsen en becommentariëren.

BESLISSING

In het stuk duidt de journalist de link die klager, via de broers Sliman, ziet tussen de zaak-Dutroux en de Bende van Nijvel. Hij zegt daarbij dat klager eind jaren 90 uit het Dutroux-onderzoek werd gezet. Dat is een stellige formulering, die refereert aan de beslissing van de onderzoeksrechter in de zaak-Dutroux om klager – zoals die zelf herhaaldelijk aangaf – van al zijn onderzoekspistes te halen. De Raad kan niet uitmaken of klager tot het einde van zijn carrière deel uitmaakte van de onderzoekscel in Neufchâteau. Indien dit toch het geval was, maakt klager niet aannemelijk dat hij na de ingrepen van de onderzoeksrechter nog een rol van betekenis kon spelen in het Dutroux-onderzoek. In die optiek is het geen beroepsethische fout om te stellen dat klager “uit het Dutroux-onderzoek werd gezet”.

Klager verwijt de journalist kwaadaardige bedoelingen, maar maakt op geen enkele manier aannemelijk dat de journalist vooringenomen zou hebben gehandeld of hem zou hebben gevisieerd. Er zijn geen aanwijzingen dat de journalist niet onafhankelijk zou hebben gehandeld.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 5 februari 2026